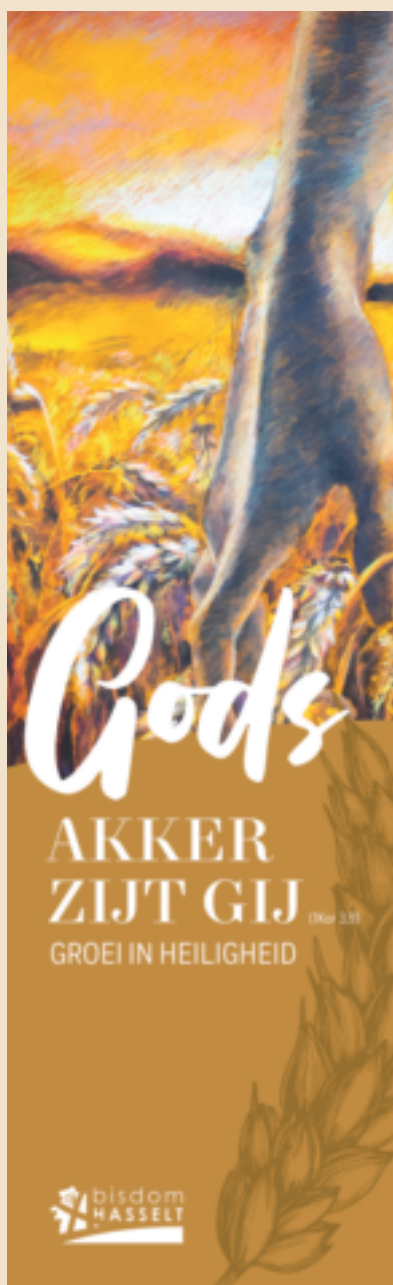

Gods akker zijt gij (1 Kor 3,9) Groei in heiligheid

Herbekeken in missionair perspectief

Ter inleiding...

De wereldwijde corona-epidemie gooide heel wat plannen omver. Mensen werden ziek. Families treurden om een dierbare. Economieën stokten. Plots geen verplaatsingen meer, voor sommigen zelfs geen werk. Jong en oud moesten thuisblijven. Thuiswerken werd het nieuwe normaal. Gelukkig groeide een wondere solidariteit, en ook humor en troost. Velen zetten reuzenstappen in een digitale wereld. Een exit kwam op gang, maar voor hoelang? Collectief ervaren we onze kwetsbaarheid. Onrust blijft knagen, niet alleen om corona. Er is ook het blijvend contrast tussen rijkdom en armoede. Staan we voor een nieuwe tijd?

Het is in deze context dat ons bisdom in september '20 een nieuw werkjaar aanvat. Velen koesteren nog de intense ervaring van de voorbije startdag in de Limburghal in Genk met sterke getuigenissen. We herinneren ons ook het enthousiasme van de studiedag '(Buiten)gewoon gezonden', over 'Meewerken aan een missionaire pastoraal' op 8 oktober 2019 in het PCS in Kiewit. Ondertussen ging ook onze pastoraal meer digitaal en groeide in de werkgroep 'Jaarthema' het verlangen om het bestaande jaarthema aan te houden. "Er zit immers zoveel méér in", werd gezegd. Het beantwoordt ook aan actuele noden, die ons signaleerd worden door enkele cultuurfilosofen en pastoraaltheologen, noden, die er na corona niet minder zijn geworden.

De Tsjechische theoloog Tomas Halik spreekt zelfs van een eigen 'kairos' voor de Kerk door het hele coronagebeuren.

Doorheen dit alles groeide in het voorbije werkjaar het besef:

- dat een seculiere wereld zich grotendeels heeft losgemaakt van de verwijzing naar het transcendente (cf. o.a. Ignace Verhack, Pleidooi voor een post-seculier geloven, Averbode, 2019)
- dat een louter cultuurchristendom niet opgewassen is om een antwoord te bieden op de grote levensvragen van mensen (cf. o.a. Guido Vanheeswijck, Onbevinde gelovigen, Polis, 2019)
- dat bij velen het verlangen leeft naar een toebehoren aan iets dat ons overstijgt, terwijl ze dit niet kunnen omschrijven (cf. o.a. Albert Rouet, Bisschop-emeritus van Poitiers, Croire mais en quoi?, Ed. de l'Atelier, 2019)
- dat de pastorale uitdagingen voor de Kerk groots zijn, tijd zullen vergen en van alle actoren een proces van geloofsverdieping vragen (Christoph Theobald, Urgences pastorales, Bayard, 2017).

Vandaar: een poging om het jaarthema 'Gods akker zijt gij (1 Kor 3,9) - Groei in heiligheid' met nieuwe ogen te bekijken, missionair en gericht op de specifieke maatschappelijke en pastorale context van vandaag.

Wat staat ons te beleven en te doen?

Wat staat ons als christenen en als pastoraal verantwoordelijken te beleven en te doen om Góds akker te worden en missionair zijn heil te be-teken-en” voor een wereld die – ook buiten alle coronaperikelen om – tegelijk seculier is en zoekend is geworden. We dienen daartoe te groeien in heiligheid, durfde paus Franciscus te schrijven in ‘Gaudete et exsultate’. Dit kan langs vele wegen en tegelijk heel concreet. We benoemen hier de zes wegen, die geklonken hebben op de studiedag ‘(Buiten)gewoon gezonden’ en telkens een concreet aanbod vanuit de vicariaten en hun diensten.

1. Blijven luisteren

We zullen moeten blijven luisteren naar het diepere verhaal van medemensen en van elkaar, zoals we dit ook deden op de startdag in Genk (18 september 2019), bij het Festival van de Hoop voor het onderwijs (20 september 2019), bij de dekenale rondgang (2015-2017) en bij vele andere lokale en diocesane gelegenheden..., maar ook bij een huisbezoek of toevallige ontmoeting.

In coronatijden gebeurde dit luisteren anders dan gewoonlijk, maar het hoort wezenlijk tot het ‘naar buiten gaan’ van Evangelii Gaudium, waarin paus Franciscus pleitte voor een Kerk die naar buiten gaat, naar de existentiële periferieën van de mensheid.

Alleen door te luisteren kunnen wij als christenen ook bescheiden en authentiek peilen naar sporen van Gods aanwezigheid in het leven van mensen, jong of oud, ziek of gezond, geleerd of ervaringsdeskundig.

Vanuit onze eigen Godsrelatie leren we dan af en toe geloofwaardig het taboe te doorbreken om Hem ter sprake te brengen en naar de Heer te verwijzen, die tot ons hart spreekt in zijn evangelie. Ontmoetingen in vreugde en pijn bieden daartoe altijd

nieuwe kansen. In het luisterend naar buiten en naar de ander gaan, naderen we ook de intimiteit met God, door Levinas de Ander genoemd. Zo vervullen we onze ‘missie’ tot evangelisering. Door in de diepte naar mensen te luisteren wordt overigens, met de woorden van Levinas, de ‘kleine goedheid’ geboren (zie Roger Burggraeve, Geen toekomst zonder kleine goedheid, Halewijn, 2020). Ook zij is wezenlijk in een missionaire pastoraal.

Uit het concrete aanbod ter ondersteuning

- Kerknet biedt in het kader van zijn ‘Kerknet academie’ een digitale cursus ‘echt luisteren’ aan met Jos Moons S.J. (www.kerknet.be/organisatie/kerknet-academie).
- CCV Hasselt, de vormingsdienst van ons bisdom, organiseert ter plaatse vormingen op aanvraag. In hun aanbod worden onder andere wegen om te luisteren belicht, zowel naar elkaar als naar Gods woord.
- Een 5-tal mensen uit ons bisdom volgden de opleiding ‘geestelijke begeleiding’. Zij zijn bereid om volgens de regels van de kunst van de geestelijke begeleiding mensen in de diepte te beluisteren opdat zij geestelijk kunnen groeien.
- Tijdens de geloofsavonden voor de nieuwe dekenaten onder de titel: ‘Onze missie als christenen’ (van 25 februari tot 24 maart 2021) luisteren we in de veertigdagentijd naar geloofsgetuigenissen uit elk (nieuw) dekenaat.

(*) Het volledige aanbod van vorming en begeleiding is te vinden in de opstartbrochure op Kerknet/bisdom Hasselt via www.bisdomhasselt.be/jaarthema

2. De weg gaan van diaconie, caritas en ... ecologie

Om een missionaire pastoraal te dragen, hebben we – met de hulp van Gods genade – nood aan een evenwicht tussen woorden en daden.

Eigenlijk onderstelt zulke pastoraal een bescheidenheid en eenvoud van leven, zoals we die vermoeden in de jonge Kerk en zoals we die zien bij vele missionarissen. Ze veronderstelt een erkennen van onze eigen armoede, en vooral een oprechte vriendschap met de mens met zijn zorgen of met mensen in armoede.

Zoals een verantwoordelijke van Caritas Frankrijk, met tienduizenden vrijwilligers, ooit zei: “Christelijke caritas onderstelt een échte vriendschapsrelatie en échte wederkerigheid, waardoor de mens in armoede een broer wordt, met wie ik op weg ga. Het gaat daarbij om relatie en solidariteit, maar evenzeer om spiritualiteit en gratuïteit.”

Vandaaruit zullen we als individuele gelovigen en als christelijke gemeenschap opkomen voor gerechtigheid en broederlijkheid en worden we ook een diaconale Kerk. Misschien is diaconie in onze seculiere tijd zelfs de belangrijkste weg om ons geloof te beleven en door te geven, zoals het was en nog steeds is in vele missionaire situaties wereldwijd. Onze inzet voor of relatie met een vluchtelingengezin bijvoorbeeld kan een pastorale eenheid veranderen en verdiepen. In coronatijden hebben ook heel wat zorgenden, door hun inzet heen, precies ook van hun geloof getuigd.

Om onze zorg voor het welzijn van velen vol te houden en om broederlijk te blijven delen is geloofsmotivatie overigens uiterst belangrijk. Tegelijk helpen vluchtelingen en armen ons om ons geloof uit te zuiveren en te verdiepen. “Vergeet de gastvrijheid

niet”, zo staat in de Hebreeënbrieff; “door haar hebben sommigen zonder het te weten engelen onthaald” (Hebr. 13,2). Het werd indrukwekkend geïllustreerd door Timothy Schmalz met het levensgroot bronzen beeld op het Sint-Pietersplein van 140 migranten, opeengepakt op een boot. Ze staan voor mensen op de vlucht, in alle tijden. Ze roepen op tot solidariteit en caritas. Daarzonder heeft Kerk-zijn geen betekenis.

Naast de zorg voor de gekwetste mens en voor mensen in armoede, schreeuwt onze tijd ook om zorg voor de schepping. De wereldwijde klimaatmarsen van jongeren, een groeiend ecologisch besef bij velen en de encycliek ‘Laudato Si’ van paus Franciscus, zijn er heldere tekenen van. Naar aanleiding van de vijfde verjaardag van de ‘groene encycliek’ beleeft de wereldkerk trouwens een ‘Jaar van Laudato Si’, dat een jubileum voor de aarde moet betekenen, dit wil zeggen “een tijd van herstel van de schepping”. Ook wij kunnen niet ‘Gods akker’ zijn of onze roeping tot heiligheid beleven zonder die zorg voor de schepping.

Wie Laudato Si’ leest, zal trouwens begrijpen hoezeer de zorg voor de schepping nauw verband houdt met een sociale en economische ecologie. Het document zet krijtlijnen uit voor een nieuw model van welvaart en welzijn voor iedereen en voor de hele aarde. Het gaat over integrale ecologie. Want meer dan ooit beseft de mensheid dat alles verbonden is. Zo ook diaconie, caritas en ecologie; zij zijn als broers en zussen van elkaar.

Naar aanleiding van de vijfde verjaardag van Laudato Si’ werd in Rome op 19 juni een heus ‘Laudato Si’-jaar afgekondigd. Het document ‘Op weg naar de zorg voor het gemeenschappelijk huis’, pleit voor een nieuw relatiemodel, dat verder gaat dan individualisme en gebaseerd is op solidariteit, verantwoordelijkheid en zorg.

Uit het concrete aanbod ter ondersteuning

- IJD-jongerenpastoraal biedt jongeren(groepen) de kans om zieken te helpen op de Lourdesbedevaart, mee te werken tijdens de engagementsdag in de paasvakantie of op het PLUSkamp of bij de engagementsactie bij de fakkeltocht. Dit kunnen inrijpoorten zijn geloof te ontdekken of erin te groeien.
- Het CCV organiseert lotgenotengroepen om rouwenden bij te staan in hun verdriet. Verder bieden zij vorming en ondersteuning aan voor al wie rouwende mensen nabij wil zijn in de eigen omgeving.
- In samenwerking met het vicariaat diaconie en Ferm, wordt in september een stilteplek geopend aan het PCS in Kiewit om alle verlies door de coronacrisis te gedenken.
- Het vicariaat diaconie brengt, met de steun van het parochievicariaat, voor het eerst de coördinatoren diaconie van de Pastorale Eenheden samen voor ontmoeting, inspiratie en vorming.
- Het vicariaat diaconie richt, met de steun van CCV, een vormingsmoment in over ‘Laudato Si’.
- Het vicariaat diaconie gaat in dialoog over citaten uit Laudato Si’ met allen die bezorgd zijn over vrede, gerechtigheid en heil van de schepping. Dit traject wordt besloten met onderlinge ontmoeting in festivalsfeer in het voorjaar 2021.
- De zes bezinningsteksten met uittreksels van Laudato Si’, gepubliceerd in de nummers van Samen 2016, staan nu beschikbaar op: www.bisdomhasselt.be/jaarthema

3. Inzicht verdiepen in cultuur en geloof

Het is belangrijk om onze geloofskennis te verdiepen door lectuur en vorming. Zo krijgen we meer inzicht in wat er – in de secularisatie die wij beleven – precies aan de hand is en op het spel staat. Het komt erop aan ons in deze seculiere cultuur thuis te voelen door in de seculariteit te gaan staan en ons tegelijk te laten doordringen van de ‘gegevenheid van alle dingen’, die we diep in ons hart aanvoelen en die we in geloof belijden. Zo ontwikkelt zich onze taal en ons vermogen om vanuit ons geloof te omschrijven wat we vaak collectief beleven. Zo kunnen we op een eigentijdse manier toch missionair worden. Ik geef enkele voorbeelden, aangereikt door gelovige filosofen, die nadachten over het tijdsgewricht waarin we leven:

- We zullen inzien dat de mens zichzelf vaak ten onrechte exclusief op de troon zet.
- We zullen beter kunnen begrijpen en geloven dat het leven in de wereld in het teken staat van een toekomst die God voor ons

- heeft bereid. Het gaat om een toekomst die telkens op een andere manier binnenbreekt (misschien ook doorheen het coronagebeuren...), maar die de wereld overstijgt en die inhoudelijk niet zonder ons tot stand komt. Tegelijk gaat het om een toekomst die ons de hartstocht geeft waardoor een mens zich kan laten meevoeren en dragen.
- Het is maar vanuit die centrale ervaring van een toekomst die God ons heeft bereid, dat wij ons ‘Gods akker’ kunnen weten en

dat het verlangen naar heiligheid kan groeien. Het is ook in functie van die toekomst die God ons bereidt dat pastoraal vandaag ‘missionair’ kan worden, maar dan op onze manier, in onze (corona?)-tijd, in onze cultuur.

- Ten diepste gaat het voor ons als christen immers om een geestelijk inzicht: dat we meebouwen aan het Rijk Gods door leerling te worden van Jezus en dat dit ons vervult van de Geest en zo ook van geestdrift.

Uit het concrete aanbod ter ondersteuning

- CCV, de vormingsdienst van ons bisdom, nodigt op donderdag 22 oktober 2020 professor Guido Vanheeswijck uit voor een vormingsvoormiddag in Kiewit (9.30-12 uur) over gelovig zijn in onze hedendaagse cultuur.
- Het CCV plant op maandag 10 mei 2021 in het PCS een studiedag over het levenseinde met als titel ‘De goede dood? Christelijk spreken en handelen op de grens’.
- De cursussen van de basisvorming Theologie (BVT) en van het HIGW bieden inzichten aan om geloof en theologie te plaatsen in de cultuur waarin we leven.
- Kerk & Leven en Tertio en ook de website van ons bisdom op Kerknet bieden wekelijks of dagelijks voeding voor gelovig-zijn in onze cultuur.
- Ook de Bibliotheek van het Seminarie en het PIC bieden talloze mogelijkheden tot lectuur en studie.

4. Thuiskomen in Gods Woord

De Bijbel leert ons op een unieke wijze thuis te komen in de geschiedenis die God met ons wil gaan. Vanuit het besef dat God uit Liefde de wereld geschapen heeft en vanuit de ervaring van zijn Verbond met zijn volk, zullen wij ons leven leren anders te zien. Zelfs onze corona-ervaring is niet zo vreemd voor de Bijbel. Grote en kleine profeten zullen ook óns leren Gods aanwezigheid en liefde te herkennen in alles wat er in ons leven gebeurt. Ook de redding uit zonde en dood, die Jezus ons bracht, en de werkelijkheid van het leven van de Verrezene onder ons, zal maar tot ons doordringen vanuit een verdiepte omgang met de Bijbel.

Deze verdiepte omgang met de Schrift kan persoonlijk opgebouwd worden via lectuur en persoonlijke overweging. Maar de ervaring leert dat een gezamenlijke en (contemplerende) kennismaking met de Bijbelse cultuur bij uitstek mensen doet groeien in het besef Gods medewerkers, Gods akker te zijn. Zo toch was de ervaring van Pastorale

Animatorengroepen of Emmaüs-groepen in ons bisdom. Zo beleven het ook allerhande bijbelgroepen en spirituele bewegingen vandaag. Zo ook kunnen we het beleven in een geregeld bijbelgesprek in onze catechistenploeg of ons pastoraal team. Kunnen wij ook vandaag niet indivi-

dueel (ook via bijvoorbeeld de commentaar op de Schriftlezingen in Kerk en Leven of via Kerknet of andere digitale wegen) of in bestaande of nieuwe groepjes nóg meer groeien in Bijbelse diepgang? Onze missionaire kracht zou er baat bij vinden.

Uit het concrete aanbod ter ondersteuning

- De reeks 'Leerhuis van de Bijbel' van CCV biedt materiaal aan om op een dieper niveau kennis te maken met de Bijbel. Dit jaar ligt het accent op de psalmen. Het materiaal kan ook gebruikt worden in plaatselijke bijbelgroepen.
- Er wordt op een samenkomst voorzien voor bijbelgroepen en spiritualiteitsgroepen, om met hen te zien hoe zij ertoe kunnen bijdragen om het Woord van God en het gebed meer op de voorgrond te brengen in de parochie-pastoraal.
- Daarnaast blijft het een kostbare traditie van ons bisdom om allerhande samenkomsten (parochieteam, catechistenploegen...) te starten met een bijbelgesprek in de vorm van Lectio Divina.
- Godly Play helpt catecheten en kinderen, jongeren en volwassenen om een bijbelverhaal 'anders te ontmoeten'. De commissie gezinsepastoraal biedt de nodige ondersteuning.

5. Houden van de Kerk en van de liturgie

De kleine kanten van de Kerk zijn ons onderhand genoegzaam bekend. Haar traagheid ook, en haar soms verkrampte zorg om bepaalde tradities of om de eenheid te bewaren. Maar tegelijk weten we dat we aan háár zo goed als heel ons geloof te danken hebben. Het is daarom belangrijk te houden van de Kerk, die doorheen alles voor ons als een moeder wil zijn. We weten immers dat de Kerk zich voortdurend hernieuwt, zelfs op de delicate punten zoals bijvoorbeeld de grote ethische vraagstukken. Paus Franciscus zet grote stappen om deze vraagstukken op de eerste plaats te leren zien vanuit Gods barmhartigheid voor elke mens. Ook op vlak van de ecologie is – zoals wij al aanhaalden – ‘Laudato

Si’” werkelijk vernieuwend en baanbrekend. De encycliek dringt zich meer en meer op als de evenknie en actualisering van *Rerum Novarum*, de sociale encycliek uit 1891, die ook nu nog telkenjare herdacht wordt op Hemelvaart. Precies door een gezond samenspel van traditie en vernieuwing kan de Kerk ook vandaag de vruchtbare moeder worden van de zachte en opbouwende vreugde om het evangelie te beleven.

Ook van de liturgie kunnen we leren houden. Ze leidt ons binnen in de diepste mysteries van de Schepping, van het Verbond en van onze Verlossing. Liturgie wordt wat anders gevierd met kinderen of jongeren dan in de grote gemeenschap. En toch gaat het altijd om de liturgie van de Kerk. Zelfs vanuit oude versleten boeken zoals bijvoorbeeld het beduimelde missaal van de jonge gemeen-

schap van Tibériade, kan ze levend worden en een bron van engagement en vreugdevol geloof zijn voor jong en oud.

Het komt erop aan de liturgie te beleven zo dicht mogelijk bij onze thuis, daar waar we de mensen leren kennen in hun gewone doening en daar waar we echt gemeenschap willen worden met andere christenen. In coronatijden hebben we wellicht geleerd hoezeer we zonder die liturgie als christen meer alléén komen te staan.

Digitaal verbonden zijn met anderen biedt eigen kansen. Maar de christelijke gemeenschap werd door de eeuwen heen sacramenteel opgebouwd rond heilige tekenen, waarvan we de diepte pas leren zien door ze samen te beleven. De missionaire kracht van een gedragen en levende liturgie is niet te onderschatten.

Uit het concrete aanbod ter ondersteuning

- IJD jongerenpastoraal en de dienst catechese bieden interactieve werkvormen aan om de rijkdom van de eucharistie te ontdekken.
- Het parochievicariaat brengt dit werkjaar op 10 december in het PCS de coördinatoren van de liturgie in de Pastorale Eenheden samen om hen te sterken en om hen echt te leren houden van de Kerk en de liturgie.
- De roeping en het belang van de zondagskerk in de Pastorale Eenheden wordt door het parochievicariaat verder geaccentueerd.
- Nieuws uit Rome en met name krachtige deeltjes uit de toespraken van de paus, op de voet in het Nederlands vertaald via Kerknet, leren ons ook houden van de Kerk. Ze helpen ons om onze blik te openen voor nieuwe perspectieven uit de wereldkerk.
- Ter vervanging van het Liturgisch Congres zal door de Interdiocesane Commissie voor de Liturgie (ICC) reflectie aangeboden worden naar de mogelijkheden en de grenzen van het digitale in de liturgie.

6. Gebedservaring opdoen

Om op onze beurt 'missionair' te worden en als zodanig ook aanvaard te worden, hebben we nood aan gebedservaring. Ons spreken en ons hele zijn moeten innerlijk immers coherent zijn. Slechts vanuit Gods Liefde, in gebed ervaren, kan missie of zending groeien. Jezus zelf bad de psalmen of las uit de Schrift, en zocht een eenzame plaats om bij de Vader te zijn. Bidden is voor moderne mensen absoluut geen evidentie, maar gebedservaring is wezenlijk om ons 'leerling' te kunnen weten en – zoals de apostelen – gezonden. We hebben gelukkig een leven lang om te groeien in een biddende gesteltenis. Het verlangen om te kunnen bidden is een belangrijke eerste stap en ieder bidt op een eigen wijze. Weten dat ook grote heiligen de 'nacht' hebben ervaren in het gebed, moge ons tot troost en aanmoediging zijn. Ook voor ons is een leven vanuit gebed met soms kleine Taborervaringen tijdens een pelgrimstocht of een liturgisch moment mogelijk. Een gezamenlijk of individueel gebed, een psalm, een Onze vader, enkele Weesgegroeten, een "Heer ontferm U" of een "Mijn Heer en mijn God" kunnen de basis zijn van heiligheid en van ons Góds akker te weten. God zélf immers wil in ons leven en in onze gemeenschap werkzaam zijn. Door zijn Geest die vuur brengt, slaat missionering aan.

Uit het concrete aanbod ter ondersteuning

- De gebedskaart bij het jaarthema (verkrijgbaar bij PIC) biedt velen kansen om samen of alleen te bidden.
- De website 'Bidden onderweg' leert stapjes zetten naar een meer biddend leven.
- In pelgrimstochten en catechesesamenkomsten zullen de vicariaten vorming en catechese mensen helpen om gebedservaring op te doen.
- Hier dienen ook alle initiatieven omtrent het Woord Gods en omtrent de liturgie te worden vermeld. Maar het persoonlijk gebed gebeurt bij uitstek in de binnenkamer. Een psalm of een goed gebedenboek kunnen hierbij een steun zijn.

Besluit

Vanuit deze zes prioriteiten, waarmee ik de studienamiddag '(Buiten)gewoon gezonden, meewerken aan een missionaire pastoraal' mocht afsluiten, kunnen we op een nieuwe en verdiepende wijze kijken naar ons jaarthema 'Gods akker zijt gij - Groei in heiligheid'. Het zal ons lokaal en diocesaan, in pastorale eenheden, dekenaten en diensten

helpen – persoonlijk en gezamenlijk – een missionaire transformatie door te maken waardoor onze kleine of grote gemeenschappen oases worden van geloof en solidariteit. Met welke toekomst?

We weten het allemaal niet zo zeker. Sinds het coronagebeuren is er veel onzekerheid gekomen. Maar we werken wel aan die toekomst, terwijl we weten dat ze in Gods hand ligt. Ook die hand staat op de affiche van ons

jaarthema. "Voor mij is het leven Christus", zo getuigde onlangs met overloze vreugde de laatst ingetreden broeder in Tibériade, overigens afkomstig uit ons bisdom. Wordt Hij ook onze toekomst? Zeker als ook wij groeien in heiligheid en ons Góds akker weten.

Samen met de bisschopsraad en de diocesane diensten

+ Patrick Hoogmartens

Geloofsavond "Onze missie als christenen"

In dit jaar waarin de nieuwe dekenaten van ons bisdom vorm krijgen, zal tijdens de veertigdagentijd 2021 in elk nieuw dekenaat een geloofsavond gehouden worden voor allen die geboeid zijn door de missie van Kerk in onze tijd en cultuur. De bisschop, zal er steeds aanwezig zijn, zoals bij de dekenale rondgang in 2015-2017.

Op het programma:

een woord van de bisschop bij de zes accenten van het jaarthema "Gods akker zijt gij - Groei in heiligheid", herlezen in missionair perspectief
vier getuigenissen van mensen in het nieuwe dekenaat over hoe zij één of meer van deze zes accenten in geloof beleven
een gezamenlijk gebedsmoment
een slotwoordje voor de nieuwe deken

Het programma zal volgens corona-omstandigheden plaatsvinden in een grote kerk of zaal.

Hierbij alvast de data van de geloofsavonden:

Dekenaat Beringen	16 maart 2021
Dekenaat Bree	18 maart 2021
Dekenaat Genk	25 februari 2021
Dekenaat Hasselt	17 maart 2021
Dekenaat Pelt	in overleg
Dekenaat Sint-Truiden	10 maart 2021
Dekenaat Tongeren	2 maart 2021

Alle geïnteresseerde en dragende christenen uit deze dekenaten worden van harte uitgenodigd om deze datum vrij te houden.